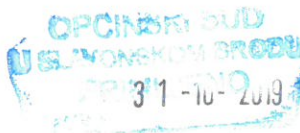

17 Kmp-6/2019

HA OGLASNU PLOČU ZA:

MIP VINKO AGA

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 5 Kžmp-15/2019-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Varaždinu, u vijeću za mladež sastavljenom od sudaca toga suda, Rajka Kipkea, kao predsjednika vijeća, te Zdravka Pintarića i Vlaste Patrčević Marušić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Jasminke Tvarog, u kaznenom predmetu protiv optuženog Vinka ml.pljt. Age zbog kaznenog djela iz čl. 229. st. 1. toč. 1. u svezi čl. 228. st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17 i 118/18 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i oštećenika Pawn j.d.o.o. podnesenim protiv presude Općinskog suda u Slavanskom Brodu broj Kmp-6/19-6 od 11. lipnja 2019., u sjednici održanoj 22. listopada 2019.,

presudio je

Odbijaju se žalbe državnog odvjetnika i oštećenika Pawn j.d.o.o. kao neosnovane i potvrđuje se presuda suda prvog stupnja.

Obrazloženje

Pobijanom presudom optuženi Vinko ml.pljt. Aga proglašen je krivim za kazneno djelo teške krađe iz čl. 229. st. 1. toč. 1. u svezi čl. 228. st. 1. KZ/11, za koje kazneno djelo je temeljem čl. 229. st. 1. KZ/11 osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci s time da je temeljem čl. 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda tako da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ako u roku od jedne godine ne počinu novo kazneno djelo.

Na temelju čl. 158. st. 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/11 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17 – dalje u tekstu: ZKP/08) oštećeno društvo Pawn j.d.o.o. je sa imovinskopравnim zahtjevom upućeno na parnicu.

Na temelju čl. 148. st. 1. ZKP/08 optuženik je obavezan na naknadu troškova kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. toč. 6. ZKP/08 u paušalnom iznosu od 500,00 kn, te je obavezan

naknaditi trošak opunomoćenika oštećenika iz toč. 8. istog članka i stavka u iznosu od 1.250,00 kn, sve u roku od 15 dana.

Protiv navedene presude žali se državni odvjetnik zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i oštećeno trgovačko društvo po opunomoćeniku, odvjetniku Bruni Damjancu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, državni odvjetnik s prijedlogom da se žalba prihvati, pobijana presuda ukinе i predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, a oštećenik s prijedlogom da se žalba prihvati i pobijana presuda preinači na način da se usvoji njegov imovinskopравни zahtjev.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

U smislu čl. 474. st. 1. ZKP/08 spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Varaždinu na dužno razgledavanje, koje je spis vratilo uz podnesak broj KŽ-DO-418/19-2 od 20. rujna 2019.

Žalbe nisu osnovane.

Nije u pravu državni odvjetnik kada presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 1. ZKP/08 s tvrdnjom da je sud bio nepropisno sastavljen s obzirom da nije sudio sudac za mladež, premda je optuženik mlađi punoljetnik, zbog čega je sukladno čl. 110. u svezi čl. 111. st. 6. Zakona o sudovima za mladež („Narodne novine“ br. 84/11, 143/12, 148/13 i 56/15 – dalje u tekstu: ZSM) trebao suditi sudac za mladež.

Naime, pobijana presuda donijeta je po sucu Vedranu Paveliću kao sucu pojedincu. Premda se u pobijanoj presudi ne navodi da je sudac Vedran Pavelić ujedno i sudac za mladež, iz dopisa Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj Su-467/19-2 od 26. rujna 2019. te rješenja Vrhovnog suda RH broj SU-IV-24/19-74 od 3. lipnja 2019. proizlazi da je sudac Vedran Pavelić postavljen sucem za mladež u Općinskom sudu u Slavonskom Brodu na vrijeme od pet godina, iz čega proizlazi da je u vrijeme donošenja pobijane presude tj. 11. lipnja 2019. bio postavljen sucem za mladež. Sukladno navedenom, pobijana presuda koja je donijeta od strane suca Vedrana Pavelića, kao suca pojedinca, ujedno je i donijeta od strane suca za mladež, zbog čega nije u pravu državni odvjetnik kada presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 1. ZKP/08.

Također, službenim ispitivanjem pobijane presude u smislu čl. 476. st. 1. ZKP/08 ovaj sud je utvrdio da nisu počinjene niti ostale bitne povrede odredaba kaznenog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, te da nije povrijeđen kazneni zakon na štetu optuženika ni u jednom pitanju iz čl. 469. ZKP/08.

Nije u pravu oštećeno trgovačko društvo kada presudu suda prvog stupnja pobija u pogledu odluke o imovinskopравnom zahtjevu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s bitnom tvrdnjom da sud nije imao razloga uputiti ga sa imovinskopравnim zahtjevom na parnicu, budući da su podaci kaznenog postupka dali pouzdanu osnovu za usvajanje imovinskopравnog zahtjeva ako ne u cijelosti barem djelomično.

Naime, predmetnom optužnicom optuženiku je stavljeno na teret da je na inkriminirani način otuđio pokretne stvari, poimence navedene u činjeničnom opisu, te na taj način oštetio oštećeno trgovačko društvo za iznos od 14.000,00 kn. Izjašnjavajući se o optužbi u smislu čl. 416. ZKP optuženik se očitovao da se smatra krivim, s time da se nije očitovao o postavljenom imovinskopравnom zahtjevu oštećenog trgovačkog društva na isplatu iznosa od 17.737,33 kn. Tek je u svojoj obrani, a što se apostrofira u žalbi oštećenika, na posebno pitanje opunomoćenika oštećenika izjavio da iznos štete koji mu se optužnicom stavlja na teret, a riječ je o 14.000,00 kn, spreman naknaditi u 12 jednakih mjesečnih rata.

Suprotno žalbenim navodima oštećenika, sud prvog stupnja je pravilno i osnovano zaključio da na temelju podataka u spisu nije u mogućnosti utvrditi točan iznos nastale štete za oštećenika, zbog čega je oštećenika sa imovinskopравnim zahtjevom osnovano uputio na parnicu sukladno čl. 158. st. 2. ZKP/08.

Naime, kao što je rečeno, optuženik se nije očitovao o postavljenom imovinskopравnom zahtjevu na isplatu iznosa od 17.737,33 kn, zbog čega se analognom primjenom čl. 416. ZKP/08 ima smatrati da je istog osporio. S druge strane, njegova izjava da se smatra krivim za kazneno djelo za koje se tereti optužnicom ne može se smatrati priznanjem u optužnici navedenog iznosa štete pričinjene otuđenjem stvari iz razloga što navedeni iznos štete ne predstavlja, u konkretnom slučaju, obilježje kaznenog djela za koje se optuženik tereti i za koje je proglašen krivim, jer taj iznos štete ne predstavlja ni privilegiranu (stvari male vrijednosti) ni kvalificiranu okolnost (stvari velike vrijednosti) kaznenog djela za koje je proglašen krivim. Također, niti izjava optuženika da je spreman iznos štete koji mu je optužnicom stavljen na teret naknaditi u 12 jednakih mjesečnih rata ne može se smatrati kao priznanje visine štete pričinjene kaznenim djelom, već samo njegovu spremnost da štetu nadoknadi u 12 mjesečnih rata. Stoga nije u pravu oštećenik kada tvrdi da je optuženik priznao visinu štete u iznosu od 14.000,00 kn, te da je barem u tom iznosu trebalo usvojiti postavljeni imovinskopравni zahtjev.

Nadalje, sud prvog stupnja osnovano navodi da na temelju podataka u spisu visinu štete s osnova otuđenih stvari nije moguće točno utvrditi, s obzirom da su oštećenom trgovačkom društvu sve otuđene stvari vraćene, ali ne u stanju u kojem su otuđene (vraćene su bez originalnog pakiranja i prateće dokumentacije). Stoga na temelju isprava priloženih od strane oštećenika u svezi cijene po kojoj su te stvari nabavljene i po kojoj su prodavane nije bilo moguće utvrditi točnu visinu štete budući da su otuđene stvari vraćene oštećeniku, s time da nedvojbeno kao takve imaju određenu vrijednost, točno neutvrđenu, što nedvojbeno utječe na visinu štete koju bi trebalo naknaditi oštećeniku. Također, suprotno žalbenim navodima oštećenika, na temelju podataka u spisu sud prvog stupnja nije mogao utvrditi ni točan iznos štete koju je optuženik pričinio radnjom provaljivanja, bez obzira na priložene račune od strane oštećenika.

Slijedom navedenog, s obzirom da sud prvog stupnja na temelju raspoloživih dokaza i podataka kaznenog postupka nije mogao ni djelomično ni potpuno usvojiti imovinskopравni zahtjev oštećenika, sud prvog stupnja je oštećenika pravilno i osnovano sa imovinskopравnim zahtjevom uputio na parnicu sukladno čl. 158. st. 2. ZKP/08.

Zbog navedenih razloga nije osnovana žalba oštećenika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u odnosu na odluku o imovinskopравnom zahtjevu.

S obzirom da žalbe državnog odvjetnika i oštećenika nisu osnovane, valjalo je temeljem čl. 482. ZKP/08 presuditi kao u izreci.

U Varaždinu 22. listopada 2019.

Zapisničarka
Jasminka Tvarog v. r.

Predsjednik vijeća
Rajko Kipke v. r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik
Upraviteljica sudske pisarnice
Mirjana Badanjak